

quale est Capituli dilatio, ex qua oritur maxima in tota provincia confusio.

Ad objecta.

18. Opponitur primò, pro contraria parte, quia tali visitatori dedit, & commisit P. Generalis vices suas (Ac si presentes essemus) sed P. Generalis juxta Ordinis Constitutionem potest elongare, vel abbreviare capitulum Provinciale, ergo etiam idem potest presens visitator.

19. Respondetur, quod huic objectioni patet solutio ex multis capitibus. Primò, quia ex eo, quod P. Generalis jurisdictiones visitandi, ac presidendi in capitulo dejunxit, ac separavit, non potest talis visitator mittere facem in messem alienam, ac se intrinsece in Capituli celebratione, ut patet ex primo, & secundo fundamento. Secundo. Se non potest intrinsece mittere, quia potestas commissa visitatori, non est in omni genere causarum, sed tantum ad visitandum, ac reformandum in ordine ad suam visitationem, & limitata causa limitatum producit effectum, ut tenet Angelus consilio 138. §. vixit omnibus. Tuschus tom. 2. litter. D. concl. 404. Barbosa de clausulis usus frequentioribus clausul. 36. num. 48.

Angelus. Tuschus. Barbosa.

20. Tertio. Quia potestas data, ac concessa ipsi visitatori est usque ad octavam Paschæ, celebratio autem Capituli peragenda est quindecim diebus post octavam Paschæ, ac tempore post ejus jurisdictionem terminatam, verba autem taxativa sunt exclusiva extensionis, non solum de persona ad personam, sed etiam de casu ad casum, l. Qui aliena, §. libertos. ff. de negotiis gestis l. Qui sella, §. Qui autem, l. Inter actum, l. Certo genere, l. Lucius, ff. de servit. Rustic. & multis aliis; casus autem talis delegationis exitit visitatio Provincie, ergo non extendendum ad alia. Quarto. Talis visitator non potest se intrinsece in Capituli celebratione, quia talis visitator non potest in Constitutionibus Ordinis dispensare, ut patet ex 4. fundamento.

Leg. Qui aliena. Leg. Qui sella.

21. Urb. VIII.

Opponitur secundò, quia juxta Bullam Urbani VIII. in 3. anno ante Capituli celebrationem precipitur, ut Provincia visitetur, quia talis visitatio est preparatorium quoddam ad Capitulum, ut agnoscantur qualia nam sint vota digna, ut in Capitulo admittantur, & conserventur; & hoc est totum Adversariorum fundamentum. Et confirmatur, quia in Religione D. Francisci visitatio semper Capitulum precedit; ergo hoc idem in hac Religione (ubi presens est difficultas) fieri debet.

Statuta B. Francisci.

22. Hoc argumentum falsis principiis, ac rebus nititur, absque fundamento prolatis, quia in dicta Religione non extat, neque datur Bulla, vel breve Apostolicum: seu Decretum precipiens, quod ante Capituli celebrationem de tur talis Religionis visitatio. Bulla enim Urbani VIII. ita habet: Precipimus in virtute sanctæ Obedientiæ Provinciali pro tempore, ut expleto biennio sui Officii statim moneat Patrem Ordinis, quo ipse, si pro sua prudentia judicaverit expedire valeat de instituendo Commissario ad visitandum pro tertia vice Provinciam deliberare, sine præjudicio tamen sus-

fragii Provincialis. Et nihil circa Capituli celebrationem loquitur, & nullam Capituli mentionem facit, nec Capituli nomen pronuntiat, & tantum ex dicto Decreto colligitur, quod in triennio tres dentur visitationes, & pro tertia, si videbitur expedire Reverendissimo P. Generali, poterit Visitatorem, seu Commissarium creare; quæ quidem visitatio non est necessaria, neque requiritur ad probanda, seu justificanda Capitularia vota, super hoc enim attentè providet, Ordinis constitutio part. 3. c. 23. ubi præcipitur, quod in omni Conventu eligatur Socius iturus ad Capitulum Provinciale, qui debet, & tenetur inquirere de culpis Gremialium intrantium tale Capitulum & eas in Capitulo coram presidente, & Patribus Definitoribus presentare, ut ab illis examinentur, & sæpè Gremiales ob tales culpas à dicto Capitulo ejiciuntur.

Constitutio.

Et impertinens est dicere, quod per talem visitationem Capitularia vota approbantur, vel justificantur; hoc enim sine fundamento est assertum, cum sapissimè contingat, quod visitator, sex, vel septem menses ante Capituli celebrationem incipiat visitare, ac proinde post ejus visitationem in hoc, vel illo Conventu faciles poterunt tales Gremiales graves committere culpas, propter quas fiant inhabiles interesse Capitulo, quia talis visitator de culpis futuris inquirere, vel judicare nequit; justificantur ergo talia vota per Sociorum examen, & propter similia inconvenientia, præcipit Ordinis Constitutio loco citato, ut eligatur Socius infra octo dies, antequam Prior è Conventu recedat ad Capitulum Provinciale, qui quidem socius secum fert culpas in scriptis Gremialium, & insuper statum domus, seu Conventus, & omnium rerum mobilium, & testimoniales literas directorum Conventus justificantes Priorem omnia ad sui Officii munus optime explevisse, & propter hanc causam in eodem Capitulo Provinciali, antequam ad electiones accedatur; omnes Priores, singillatim dicunt culpas suas, & si aliquis in illis deprehensus invenitur, statim rejicitur. Ad confirmationem respondetur, quod non licet transire ex una Religione ad aliam, cum unaquaque habeat sua peculiaria statuta valde diversa.

238

Constitutio Ordinis.

RESOLUTIO XXXV.

De Episcopis.

QUESTIO PRIMA.

An ex dispensatione Pontificis possit Episcopus consecrari ab uno solo Episcopo?

SUMMARIUM.

- 1 De Episcopis variis in locis multa sunt dicta.
2 Ordinariè loquendo, ac secundum communem...

nem usum Episcopus est à tribus Episcopis consecrandus.

Quod probatur ex factis Apostolicis, ac ex multis juris locis, ibid. §. n. 3.

4 An Papa possit dispensare ut ab uno solo consecratur, est dubitatio & certum quod non potest dispensare, ut à simplici sacerdote consecratur.

5 Prima sententia negat hoc dispensari posse à Pontifice.

6 Secunda, & vera affirmat.

7 Probatur hæc sententia ex Canone Apostolorum.

8 Probatur ex Apostolo Simone Cananeo.

9 Probatur ex factis, ac dispensationibus Summorum Pontificum.

10 Clemens X. de facto dispensavit modo in Portugallia.

11 Proponitur argumentum adversariorum, & solvitur, §. n. 22.

13 Præter materiam & formam Sacramentorum omnia, quæ Christus facit, non sunt simpliciter facienda in omni casu, §. n. 14.

Multa, quæ ad Episcopos pertinent jam diximus supra, ut de approbatione consecrari Resol. 23. de potestate ad dispensandum Resol. 26. & multa alia ad munus Episcoporum spectantia variis in locis.

Convenit ergo omnes pro utraque sententia citandi, ordinariè loquendo, ac secundum communem usum Ecclesiæ Episcopum à tribus Episcopis esse consecrandum. Ita omnes Auctores, quos infra pro utraque sententia referam, Probatur primò ex Paulo 1. ad Timoth. 4. num. 14. ubi ait Apostolus, quod gratia sit ei data per impositionem manuum Presbiteri. Quod ut explicat Anacletus Papa epistola 2. Decretalium c. 2. Ubi proponens modum qualiter Episcopus sit sacrandus, proponit factum Apostolicum à D. Petro, & ait: Hierosolymitanus primus Archiepiscopus Beatus Jacobus, qui iustus dicebatur, & secundum carnem Domini nuncupatus est frater, à Petro, Jacobo, & Joanne Apostolis est ordinatus, successoribus videlicet dantibus formam eorum, ut non minus quam à tribus Episcopis, reliquisque omnibus assensum præbentibus, ullatenus Episcopus ordinetur. Quod testimonium Anacleti refert Anacletus Epistola unica ad Gallia Episcopos, c. 1 in v. dicens: Si autem non minus, quam à tribus Apostolis tantus fuit ordinatus Episcopus patet per effectum, eos formam se tuente Domino, tradidisse, non minus, quam à tribus Episcopis, Episcopum ordinari debere. Nota verba, dum dicitur Jacobus ordinatus à tribus, eos servasse formam, statuente Domino. Adverte tamen, quod Jacobus minor non fuerit ordinatus Episcopus ab illis Apostolis, sed antea immediate fuerit à Christo, sicut & alii Apostoli ab illis autem tribus fuerit assignatus, ac designatus Episcopus.

Timot. 4.

Anacletus.

Anacletus.

Cap. Placuit Episcop.

Jo. III. Tom.

Probatur id ipsum ex multis locis sacrorum Canonum, cap. placuit omnibus, c. Coepiscopi 68. dist. cap. Episcopi, 80. c. Episcopum ab omnibus, dist. 94. Et multis aliis in locis, proindeque, qui ab uno Episcopo consecratur, non ut verus Episcopus habendus, ut declaravit Joannes III. in Epistola ad Episcopos Germaniæ, & Galliæ, quæ refertur 2. tom.

Concil. & ita habet: Omnia quoque maxima Concilia affirmant, eum non esse Episcopum, qui minus quam à tribus Episcopis, auctoritate etiam Metropolitanæ fuerit factus. Qua etiam de concilio Concilii Aquigancense talem ordinationem ab uno irritam, & nullam esse voluit.

De potestate Pontificis.

Tota difficultas est an Summus Pontifex possit dispensare, ut Episcopus non à tribus, sed ab uno solo Episcopo possit ordinari, ac consecrari, de quo fuit annis elapsis multa controversia in hoc regno. Et certum est, in quo omnes conveniunt, quod Summus Pontifex non potest dispensare, ut Episcopus valeat consecrari, & ordinari à simplici sacerdote; nam Episcopatus est supremus ordo in Ecclesia ex jure divino ordinatus ad sacerdotium completum, ad sacerdotesque creandos, & ideo Episcopus est superior sacerdotibus, supremusque ordo in Ecclesia Dei, imperitriusque non potest, nisi ab eo, qui in tali ordine fuerit constitutus. Minor enim à majori debet benedictionem obtinere juxta Paulum Hebræor. 7. Nemo enim dare potest alteri id, quod nec formaliter, nec virtualiter habet. Ita supponunt omnes, & explicat Vasquez tom. 3. ad 3. part. disp. 243. cap. 4. num. 42. & cap. 6. in principio. contra Paludan. in 4. disp. 7. quest. 4. art. 3. num. 2. & Aurelium apud Capreolum dist. 25. quest. 1. art. 2. in 3. Argumento, asserentes ex dispensatione Pontificis posse à sacerdote simplici consecrari.

Hebræor. 7.

Vasquez.

Paludan.

Aureolus.

Capreolus.

Tota difficultas, an Pontifex possit dispensare, ut unus Episcopus ab alio solo Episcopo consecratur? Partem negativam tenet Castro Palaus part. 4. de Sacram. tract. 27. disp. unica, de Sacramento Ordinis. punct. 14. num. 13. & citat pro hac sententia Henriquez lib. 10. cap. 24. §. 1. Paulum Comitum, in respons. moralib. lib. 1. quest. 48. n. 13. Mart. Anton. Genueu. in praxi Curie Archiepisc. Neapolitane, cap. 70. n. 26. Barbosa de potestate Episcopi, part. 2. allegat. 1. num. 45. Sed Barbosa, & alii ferè Auctores loquuntur de lege ordinaria, ac secundum communem Ecclesiæ usum, præceptum, ac dispositionem.

5.

Palaus.

Henriq.

Paul. Comit.

Genueu.

Barbosa.

Secunda communis, ac vera sententia, etiam in praxi posita, affirmat quod Summus Pontifex possit dispensare ut unus Episcopus ab alio solo Episcopo valeat consecrari, ac proinde quod tres Episcopi ad hoc non sunt simpliciter necessarii. Ita Sanchez lib. 7. cap. 1. dub. 1. à num. 25. Bellarm. lib. 4. de notis Ecclesiæ, cap. 8. ante medium. Vasquez citat. disp. 243. cap. 6. à num. 63. D. Anton. in summ. part. 3. tit. 14. c. 6. Sylvest. §. 9. Sylvester verb. consecratio in princip. Armilla eodem num. 2. Azor tom. 2. lib. 1. cap. 30. Filliacius. vers. Queret item, Filliacius in summa tom. 1. tract. 9. de Ordine, cap. 5. num. 106. Ochogavia Tannerus. de Ordine quest. 7. n. 15. Tannerus tom. 4. disp. 7. quest. 3. Granadus in 3. part. comment. 9. tract. 1. disp. 3. §. 1. num. Hurtadus de Sacram. Ordinis, dist. 19. Illustrissimus Dom. Roderic. à Cunha à Cunha in notis ad c. Episcop. 5. dist. 6. n. 2. Machado Machado. de Perfecto Confessore tom. 2. l. 4. part. 6. tract. 1. document. 6. n. 5. Diana part. 8. tract. 1. Resol. 31. §. Sed quidquid Farinacius ad Concil. Trident. sess. 23. refert ita fuisse decisa à sacra Congregatione

6.

Sanchez.

Bellarmino.

Vasquez.

D. Anton.

Sylvest.

Armilla.

Azor.

Filliacius.

Ochogavia.

Tannerus.

Granadus.

Hurtadus.

Cunha.

Machado.

Diana.

